

K 513/928

Édes barátom! Felismerem hogy állapotsoromól
mit sem tudsz és tudni ohajiasz: így nekem
sors. A dolog még függőben van, mit sem tu-
dok, mit sem hallok, írományaim edá fenn van-
nak valahol. Semmi nagy historia nem lehet,
de még is kellemetlen állapot, amigval inkább már
Virággeim majd nem lesz lerovatái is elvisek; így
se-éi-se-be nem vagyok.

A vajdás kaptaam, Eszteröm. Nagy gyö-
nyönséggel olvasgatom. Ne vörj totem sok fia.
A vajda keljesen siredni s készségivül nincs
párja ö'rogyelmének két országban. Még a bri-
alisságot is ügyesen vannak befigye. Koval gra-
tulálat! Így már te is valamis; ne remény-
mes, a miatt az elvise egy level' miatt, mitör
tudhasod: hogy nincs beeme öndög sem.

Esőrollat beemeres. A többi is mind,
Kánieras, Mentonicsitai, Janosig s az Robors se-
dig a temerőben liprelem.

Itten veled

Laura június 3. 1852.

barátod Mirza

Arany Jánosnak.

Bess.

Nagy-Körösi

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely from the 18th or 19th century. The text is written on aged, slightly discolored paper.]

